

Lumea mea poate fi altfel

Este o zi de toamnă rece,cu un vânt zbuciumat și o ploaie de frunze,ce ne trimite pe toți în case și ne îndeamnă la visare.În aburii calzi și în aroma ceaiului de tei,mama mă cuprinde în mrejele poveștilor copilăriei sale.

Casele erau pline de copii ce la lumina opaițului așteptau cu înfrigurare să se aprindă becul și stropul de căldură să le încălzească sufletele.

Îngerași cu aripi legate,se bucurau doar de dragostea părintească și micile taine descoperite în paginile parcă vii din cărțile timpurilor.Și mama își continuă poveștile...Aburul ceaiului a dispărut,cana este goală...Am revenit la realitate.

Primii pași,primele cuvinte făceau cunoștință cu o lume diferită,parcă dintr-o altă eră.Posibilitățile se plimbă în pas alert,așteaptă să fie atinse de mânuțele copiilor ce nu cunosc gustul dulce al ciocolatei și tandrețea așternuturilor moi ce ne îndeamnă la fantezii pierdute undeva în Univers.

Păsările măiastre,ce în zborurile lor ne duc de pe un continent pe altul,înfruntând furtunile,vor migra în spații necunoscute,în galaxie,unde ne vom construi pe o stea o lume nouă.Echipați cu speranțe,vom turna la temeliiile fortărețelor un amestec de fericire,poftă de viață,cuceriri îndrăznețe.La poarta fortăreței rămân în abisul timpului războaiele ,suferința,sărăcia. Odată zăvorâtă intrarea,lumea este a noastră așa cum o dorim noi.

Soarele aruncă raze magice,iar acolo unde cad ia ființă o pădure a cărei copăcei,în loc de frunze,au cornuri ale abundenței,unde fiecare copil gustă din bunătățile lumii.

Fiecare adiere a vântului din acest tărâm al făgăduinței este o mângâiere pentru sufletele lipsite de apărare și lăsate în ghearele sorții nemiloase.

Surâsul apelor cristaline ne duce cu gândul la sunetul mlădios al harpelor ce se cuibărește în inimile noastre.Doar razele jucăușe ale soarelui parcă nu-și găsesc astâmpărul și îndeamnă peștișorii veseli la ghidușii.

Hmm!Peștișorii pot îndeplini orice dorință.Cât este de frumos!Sunt lucruri pe care mi le doresc foarte mult.Dacă peștișorii m-ar ajuta,mi-ar plăcea să mă întorc o clipă pe planeta Pământ pe care o simțim cum se pierde în timp.Sunt multe minuni pe care mi-ar plăcea să le văd.Marele Canion mi se pare greu accesibil,dar un peștișor mă poate ajuta.Sau să urc pe Everest,să pot atinge un strop de apă din cascada Niagara,sa fiu o clipă pe tărâmurile înghețate și să fac piruiete cu urșii polari sau pinguinii.Locurile mele de suflet sunt pline de farmec și pot aduce bucurii la orice pas.

Dacă peștișorul mi-ar mai îndeplini o dorință ar fi ca să schimbe obiceiurile rele ale oamenilor și să păstreze cu sfințenie ceea ce au bun în ei.Astfel,nu am mai fi nevoiți să căutăm tărâmurile fermecate pentru a fi fericiți.

În această clipă,într-un loc de pe planetă se aud explozii,în altul este un uragan,copii suferă de foame,avioane se prăbușesc,experimente nucleare distrug.

Peștișorul auriu m-ar putea ajuta să înlătur tot răul și apoi, încet, încet, să ne clădim și pe Pământ o casă primitoare, vecină cu fericirea, călăuzitoare a fiecărei clipe din existența noastră.

Dacă respir adânc și simt aerul timpului prezent, știu că nu-mi doresc decât ca viețuitoarele pădurii să se simtă în largul lor, căprioara să bea nestânjenită apă din izvoarele munților, păsările să își cânte jucăuș trilurile melodioase, iar noi, copiii, să fim stăpâni într-o lume liberă, unde visurile sunt mai ușor de atins decât stelele.

Corina Frunză
Jud. Botoșani